

Sådan set

Bankrøveri og ternede bukser

TIDSÅNDEN er farlig, det ved vi. Også den, der kommer til os igennem moden. Alligevel er det ofte for letkøbt at smide sætningen: »Nu er du præget af tidsånden, mit barn« ud i luften, når meningerne i en familie er delte. Bedre er det, om vi ved øvelse kan lære at skelne mellem store ting og småting.

Der er nemlig forskel på sætningen: »Når vi mangler penge i vores familie, planlægger vi ikke et bankkup, fordi vi er kristne«. Og så sætningen: »Vi går ikke med ternede bukser i vores familie, fordi vi er kristne«.

I den første sætning - den

med bankrøveriet - er motiveringen god nok. Men det er motiveringen ikke i den anden sætning.

I det sidste tilfælde kan jeg give råd, hvis ungerne vil tage mig med på råd. Og spørger de mig om min mening, vil jeg have frihed til at sige, at jeg synes, det er rædselsfuldt, men ikke skjule, at jeg i deres alder også gik i tøj, som mine forældre fandt rædselsfuldt.

Og jeg vil tillade mig at sætte en stopper for købet af denne rædselsfulde beklædningsgenstand, hvis familiens økonomi ikke kan bære

Af Kai Kjær-Hansen

det, og garderoben ellers er nogenlunde forsvarlig.

DERIMOD - det håber jeg da - vil jeg synes, det er i orden, hvis mit barn selv køber dette rædselsfulde tøj for egne lomme penge. Jeg ved også, at når jeg har set på det tilstrækkelig mange gange, vænner mit øje sig til det. I sidste instans er mit forhold til mit barn ikke bestemt af den farve, det har på tøjet, men af noget helt andet og dybere.

Iøvrigt har jeg på fornemmelsen, at Gud kan li' alle farver. Men også, at han har

givet os lov til at li' nogle farver mere end andre!

Har jeg som forældre vanskeligheder med at sidde med mit barn i en kristen forsamling, fordi mit barn har et par for mig rædselsfulde bukser på eller en modefrisur, jeg ikke kan li', så er problemet *mit*.

Sådan set skulle det være unødvendigt at sige dette. Men enhver, der vil være ærlig, ved jo med sig selv, at det ofte er de små ting, der i familien fører den store ballade med sig.

Hvad gavner det, hvis mit barn synes om samme farver som jeg og klæder sig derefter, hvis omkostningen er, at det ikke vil komme i de troendes forsamling?

TIDSÅNDEN er farlig. Javist! Når den trækker bort fra Kristus. Men i tilfældet med de rædselsfulde bukser, er det måske fuldt ud os forældre, der er præget af den. Den tidsånd, som lader andres - også andre kristnes -

mening om ens familie styre én.

Den form for tidsånd kan blive dyr.

Enten overtager ungerne denne indstilling, hvilket der ikke skal råbes et hurra for. Eller også reagerer de senere imod den; det kan de godt få et hurra for.

Men trist er det, hvis reaktionen bliver så voldsom, at Kristus-troen også skippes.

For øvrigt er vist ikke alt, hvad der kan kaldes påvirkning fra tidsånden, lige dårligt! F.eks. har tidsånden præget en del unge: de ryger ikke i samme udstrækning, som vi gjorde det i deres alder. Her er tidsånden god - siger en ryger!

For det er vist mere forurensningsdebatter - om den indre og ydre forurening - som her har gjort sin virkning, end det er forkyndelsen.